

gets partier, hvor vi i ro og mag kan prøve at gennemgå lovforslaget og finde ud af, hvor det er, problemerne er.

Regeringen er absolut villig til at drøfte det her med partierne, herunder også til at flytte sig, for at der kan komme en bred tilslutning til lovforslaget. Så blot indledningsvis den tilkendegivelse af, at jeg altså gerne tager initiativ til sådan et møde.

Når regeringen har valgt at spille ud, som regeringen har med det her lovforslag, har det været ud fra et synspunkt om, at verden omkring os forandrer sig overordentlig hurtigt, og hvis vi ser på selskabslovgivningen i de øvrige europæiske lande, må man sige, at de er milevidt foran den lovgivning, som vi har i Danmark. Vi har ønsket, at Danmark skulle være helt i front, både når det gælder de teknologiske muligheder, og når det gælder om at gøre det let at drive virksomhed i selskabsform. Jeg tror, at det i en situation, hvor det er svært at drive en rentabel virksomhed, er endnu mere nødvendigt at have en fornuftig lovgivning og nogle effektive regler, men også nogle regler, der sikrer den fornødne fleksibilitet for dansk erhvervsliv. Det er det, vi har forsøgt at opnå med lovforslaget.

Jeg vil sige, at jeg er glad for, at man synes, lovforslaget mange steder er positivt, og det vil jeg gerne kvittere for, for det er et gedigent, godt stykke udvalgsarbejde, der ligger bag de her lovforslag. Der hvor kritikpunkterne har været, har sådan set været på 3-4 punkter, som jeg så nu vil tage.

Det, der nok i offentligheden har givet anledning til mest kritik, har været spørgsmålet om at nedsætte kravet til minimumskapital for anpartsselskaber fra de 125.000 kr. til de 50.000 kr. Hr. Jens Christian Lund spurgte til, hvorfor det lige var et krav på 50.000 kr., der var blevet det, som regeringen var, om man så må sige, endt med at spille ud med. Jeg vil sige, at der i nogle lande i Europa, England og Irland, slet ikke er nogen lovkrav om minimumskapital. I Frankrig er man i gang med at afskaffe det, og der er en lang række andre europæiske lande, hvor man går i den samme retning. Udgangspunktet var også for Selskabsmoderniseringsudvalget, at det skulle være 0 kr. Der har været en kritik af, at man stiller et krav om, at der altid skal være tilstrækkelig med kapital til rådighed, men jeg må så spørge, om det ikke giver en eller anden mærkelig virkelighed, hvis der slet ikke er nogen som helst form for kapitalkrav. Det har faktisk været i lyset af finanskrisen og den kritik, der

har været, at vi har valgt at sige, at vi så prøver at lande et sted midt imellem, nemlig med et kapitalkrav på 50.000 kr. Det betyder nemlig stadig væk, at der skal være en vis kapital til rådighed, men det betyder altså også stadig væk, at der for mindre virksomheder bliver en øget fleksibilitet i forhold til de nuværende regler.

Fru Colette L. Brix har fuldstændig ret i de betragtninger, som hun kom med, både for så vidt angår etableringskonto og muligheden for at drive et personligt ejet selskab. Der er muligvis nogen, der følger debatten her i dag, og mange føler jo, at det er forbundet med ekstremt store personlige omkostninger, hvis man skal lave et personligt ejet selskab, hvor det er ens eget hus og bil osv., der er det første, der bliver sat på spil. Der kan man sige, at det at kunne lave et anpartsselskab med 50.000 kr. altså giver en fleksibilitet i forhold til de helt små virksomheder.

Men jeg har hørt, der har været mange kritiske bemærkninger til det her, og derfor mener jeg, det selvfølgelig er noget, vi må drøfte sammen for at finde ud af, om der er mulighed for at få sagen landet.

Et andet punkt, som har givet anledning til en del kritik i dag, har været spørgsmålet om selvfinansiering. Det har jo hidtil været forbudt for et selskab at yde selvfinansiering, det har også været tilfældet, for så vidt angår EU-reguleringen, men jeg vil sige, at i og med at der har været en ændring af EU-reglerne, så har der altså været et forslag om, at vi også skulle tillade det. Dog har vi så fra dansk side valgt at sige, at der skal stilles strengere krav, end der stilles i direktiverne. Der har i dag mest været en fokusering på, om det, hvis man åbnede op for det her, ikke ville give mulighed for misbrug. Det mener jeg ikke der er mulighed for, idet de midler, som vi her taler om, alligevel ville blive udbetalt som udbytte.

Kl. 15:21

Et af de argumenter, jeg har hørt, for, hvorfor det her ikke var en farbar vej at gå, var, at der så er nogle kreditorer, der må blive snydt for nogle penge eller andet. Det er lidt det samme argument, der gør sig gældende, for så vidt angår aktionærlån. Men jeg må sige, at det kun er selskabets frie midler, der vil kunne anvendes til selvfinansiering, og det vil altså sige midler, man i stedet for kunne vælge at udbetale som udbytte. Jeg anerkender altså, at det er et svært og et tungt område, og jeg synes bare også her, det er vigtigt at få sagt, at de sådan lidt åbenlyse misbrugsmuligheder, som nogle måske kunne se for